

BÉTSI MAGYAR KURIR.

É S

SOKFÉLE, TOLDALÉKÚL.

Nr. Indult: Pénteken, Mártzius' 7-dikén, 1834. 19.

SZARDINIAI KIRÁLYSÁG.

Chamberyból m. h. 18-ról írják: Az ifjú Olasz Ország (Giovine Italia) nevű társaság kitsapongásai-
ban említést érdemel a' tagoknak kike-
lések elbutsúzott Vezérjek ellen, 's en-
nek feleletje a' megtámadásokra; mert
tudjuk, hogy az öszveesküdtek árulás-
sal vádolták Febr. 3-ka óta Romari-
nót, sőt élete is veszedelemben for-
gott, midőn a' vezérségről lemondott,
's az egész társaságot eloszlatni szán-
dókozott. Genfből Lausan néba ment,
's ott avval védelmezte magát, hogy ő
a' társaság által elárultatott legyen. Jól
tudta a' társaság, hogy tekintete felet-
te veszt a' véle hasonló gondolkozásuk
előtt, azért mindenmódon igyekezett
magát Romarino viszon vádja alól
kitisztítani: e' végett egy hosszú le-
velet botsátott közre, aláírva Mazini
Jó'sef, Ruffini János, Melegari,
Bianco Károly, és Antonini Jakab
által. Ez a' hivatalos irovány több te-
kintetektől fontos. Először abban az
mondatik, hogy a' Savoyeni Insur-
rectionnak, 's ez által Piemontban,
és egész Olaszországban, még tavaj Oc-
toberben kelle vala kezdődnie, de Ro-
marino elébb Novemberre, az-
után Dec. 25-re, később Januáriusra,
's végre 1 ső Februáriusra halasztotta.
Másodszor a' társaság kiküldötjei, és
meghatalmazottjai Genfben, Lyon-
ban, és Párisban gyülekezeteket tar-
tottak, 's Romarino, Portugalliából

történt visszajövele után ezen tzelra
40,000 frankot vett által. Erre javalla-
tok, és planumok következnek, mit kel-
le vala Romarinónak tselekednie,
milyen nyúlszivűek valának a' Sz. Ju-
lieni Insurgensek 's a' t. Az említett
levélnek a' vége olly nevezetes, hogy
megérdemli, melly szerint minden Eu-
rópai Hatalmasságok figyelmeket reá
fordítsák: „A' mi minket illet, úgy-
mond, a' mi szándékunk világos, pálya-
futásunk ki vagy on mérve. Semmi sem
változtatta, 's nem is változtathatja meg
feltételünket, tzelunkat, kiküldetté-
sünket. Az igaz, ez úttal elvesztettük
a' játékot. Azomban ez tsak vak törté-
net. Jól tudjuk mi annak az okát. A'
hiba rajtunk szárad, nem tagadhatjuk.
De akárhogy, akár mint, mi nem akar-
juk titkolni kötelességünk fontosságát
a' történt hibák megigazításokra. Mi
telyesíteni fogjuk kötelességünket. A'
legelső az, hogy titokban tartsuk a' tár-
saság munkálódásait, és tántoríthatat-
lanok legyünk tselekedeteinkben, — 's
ezt fogadjuk betsületünkre, ezen kiné-
zettől el nem távozunk soha, bár mi
érjen bennünket.“ Igaz hogy ez mind
merő dagályosság, — de minden esetre
nevezetes marad ezen egyesületnek erős
szándéka, melly szerint Frantzia Or-
szágból, és Helvetziából, az Olasz
Státusok felé folytatják vétkes merész-
leteiket. Most már tsak az a' kérdés,
vallyon Szardinia, és Ausztria, úgy-
mint a' legközelebbi Olasz Státusok,

jóvá hagyák, vagy tűrni fogják e' a' közjó veszedelmére, 's az emberiség gyalázatjára felállott imez társaságnak birtokjaikban való megfészkelését?

B E L G I U M.

A' Képviselők Kamarája a' Királyhoz következő Felírást küldött: „Országunkban egy új erőszakétel ment véghez. Egy közönséges tisztviselő lakhelyéből erőszakosan elhúrtzoltatott, a' Luxemburgi katonák által. A' Képviselők Kamarája meg nem állhatja, hogy e' miatti kedvetlen érzelmét ki ne nyilatkoztassa. Belgium a' lázadás kezdetétől fogva kötelességévé tette a' szomszéd Státusok birtokát betsülni: az ideig való Kormány Luxemburnak a' Német Szövetséggel való viszonyaira nézve ezt mindenkor megtartotta. A' Nagy Hertzegségnek a' Máj. 21-ki Egyesség által meghatározott birtoka a' Szövetségtől is elesmértetett: azért nem hihétjük, hogy ez, parantsolta legyen a' Népjus megsértését. A' Képviselők Kamarája fájdalommal tekint, hogy az általunk tett áldozatok, és fáradozások, rosszszül méltattak. Ingyen sem várhattunk erőszakoskodást annak a' Hatalmasságnak Agenseitől, mellyel mi nem vagyunk ellenkezésben. Ha némű némű surlódások jöttek közbe, akkor nyitva állott az alkudozások útja. Ezt szokták tselekedni minden palérozott Nemzetek. De jobban tetszett az erőszakoskodás, a' Luxemburgi lakosoknak bátorságok kotzkára tételt, a' nemzeti betsület megsértetett. A' békességes tűrésnek is van határa. Ezt ha el nem esmernök, nemzeti betsületünket, és characterünket tagadnánk meg. Meg kell vallani, — okos, és tzelerányos rendszabások elmúlhatatlanok. Illy környülállások között Sire! a' Képviselők Kamarája, melly min-

denkor készen áll az Ország jussait fenn tartani, 's ezen tzélből a' Királyi hatalom végrehajtását támogatni, előre ajánlja Felségednek azon eszközöket, mellyek a' Nemzeti függetlenség, 's az Ország méltóságának fenntartására szükségesek leendenek.“ A' Király Febr. 20-kán a' midön a' Felírás egy kiküldötség által Hozzá vitetett, ekképpen felelt. „Uraim! Az éppen most kinyilatkoztatott érzelmek az enyimekkel tökéletesen megegyeznek: meg nem engedem, hogy Kormányom valami módon a' Máj. 21-ki Egyesség által biztosított jussoktól megfosztassék. A' megbékülésnek lelke, melly Kormányomat vezérli, nem koronáztatott meg foganattal: meg vagyok azomban a' felől gyözödve, hogy a' német Szövetség nem parantsolta az erőszakoskodást. Örülök a' Kamarának abbeli készségén, melly szerint Engem a' Királyi hatalom végrehajtásában támogatni, 's Nemzeti függetlenségünk fenntartására szolgáló eszközöket előállítani fogadja. Használni fogom az ajánlatokat, ha a' hatalmamban lévő eszközök sikeretlenek leendenek.

A' Belga Senatus szinte abban az értelemben, mellyben a' Képviselők Kamarája, Felírást nyujtott Ö Felségéhez. Mielőtt a' Senatusban, az említett Felírás elkészült, a' külső dolgokra ügyelő Miniszter ekképpen szóllott: Én avval hízelkedtem magamnak, hogy Hano Urnak a' Luxemburgi várban való fogvatartása nem húzódik annyira, a' mennyiben Dumonlin Generalis, elfogattatását gyenge okokon alapítja. A' Katonai Igazgató Luxemburgi fő polgári, és katonai tisztviselőinktől most újabb nyilatkoztatásokat kíván, 's ezen szín alatt a' Kerületi biztost tovább is fogva tartja. Az említett Felírása a' Senatusnak ekképpen van: „Sire! A' Senatusmélyen megilletődött, midön egyik

polgárján tett erőszak értésére esett. A' Senatus kötelességének tartja eziránt kívánságát Felséged előtt előadni. Birtokunknak éjjeli, 's fegyveres kézzel történt megtámadása, egy Belga tisztnek familiája körében való elfogattatása, olly kedvetlen, és ellenséges dolgok, hogy az Ország méltóságával meg nem lehet egyeztetni. Belgiumnak a' Nagy Hertzegséghez való jussa még Máj. 21-kén elesmértetett. Frantzia Ország, és Anglia, kétségkívül tiszteletet fognak szerezni azon határozatoknak, melyeket mi Nemzeti betsületjeknek kezéskedése alatt vállaltunk fel. Reményli a' Senatus, hogy ezen erőszakot a' Német Szövetség nem hagyja jóvá; — de ha reménységében megsalatkoznék, akkor egész bizodalját Felségedben helyhezteni, — és azért folyamodunk most Felségedhez, hogy segítségünket ajánljuk azon rendszabásokhoz, melyeket a' Korona méltóságának fenntartása, 's a' Nemzeti függetlenség megkíván. — Erre a' vitatás elkezdődött, 's a' Felírás egész kiterjedésében helyben hagyattatott. A' Király még ugyan azon a' napon elfogadta a' Senatus kiküldötjeit, 's a' Felírásra ekképpen felelt: „Uraim! Örömmel fogadom a' Senatusnak a' Haza eránt viseltető szeretetének új tanubizonyságát: nem is vártam kevesebbet attól a' gyülekezettől, melly nemzeti érzelmet mutatott minden alkalommal. A' 21 ki Egyesség nékem olly birtokot biztosított, mellynek a' Tractatus bévégezéséig Kormányomnál kell maradnia. Abban is egyetértetek a' Senatussal, hogy nem reménylem, melly szerint a' Német Szövetség helyben fogja hagyni az erőszaktételt, sőt inkább minden Hatalmasságnak Cabinetje igazságtalanságnak fogja tekinteni. Méltán hívatkoznak az Urak a' kezességre, mellyel nekünk a' Londoni Egyességet aláírt Hatalmasságok

tartoznak. Számottarthat a' Senatus abbeli elhatározottságomra, melly szerint a' Státus betsületét óltalmazni fogom, — és használni a' hatalmamban lévő eszközöket; ha pedig nem lesznek elegendők, az Urak által ajánltakat is.“ — Azt mondják, hogy 2 línea regement, N a r p General parantsolatja alatt Luxemburgba fog indulni: azon kívül 12—15,000 — szabadsággal hazament katonák, a' Regementhez visszahívattatnak.

(Independant.) Hanno Ur elfogattatása, nem tudjuk, minő következeseket fog szülni. A' Belga Kormány addig bizonyosan meg nem nyugszik, míg elégtételt nyerend. Fegyverre nehezen kerül a' dolog, mert mi előtt ez megtörténne, az Angoly és Frantzia Kormány, mellyek a' Máj. 21-ki Egyesség fenntartásáért jót állottak, közben vetik magokat.

P O R T U G A L L I A.

(Standard.) Terceira Hertzeg (Villaflor) a' Commandót letette, 's Lisbonába visszatért. Az okát nem tudjuk, de hiszem Dom Pedro Cabinetjében, hol az érdekek örökké való surlódásoknak vagynak kitéve, nem tsuda, ha senki sem marad sokáig a' Commandónál. A' Miguelisták szüntelen való mozgásban vagynak, 's úgy látszik, hogy nem sokára Setubálba (Lisbonához igen közel) akarnak bérontani; így tehát nyilvános, hogy a' hartzal nem hagytak fel, sőt inkább minden oldalról segítséget várnak. Lisbonába egy gőzhajó érkezett meg újontzokkal a' Királyné számára; belőlök 600-at azonnal a' Santaremi sereghez küldöttek. A' Királyné katonái a' közelébbi ütközetben sokkal többetszenvedtek, mint hivatalosan jelentődött, — mert tsak halottakban is többet veszettek 200-nál. A' Portugallus Törvényszékek-

nek az elvett, vagy feltartóztatott Angoly hajók feletthozott ítéletjek, nagy kedvetlenséget szült az Angolyok előtt, a' mennyiben a' munkálódások alatt nyilván kitetszett az a' gyűlölség, mellyel a' Portugallusok, az Angolyok ellen viseltetnek. Későbbi tudósításokból tudjuk, hogy Terceira Hertzeg helyett, Stubbs Generál vállalta fel légyen a' Commandót.

(Times.) Villaflor elbútsúzásának okát, a' — Gróf Saldanha val történt meghasonlásnak tulajdonítják, a' mennyiben az utóbbi nem akart a' Hertzeggel együtt szölgálni, ha tsak a' Fő Commandó reá nem bízatik. A' dolog annyira ment, hogy ha a' Miguelisták okosabbak lettek volna, Donna Mária katonáit, vagy legalább a' Hertzeg parantsolatja alatt lévő osztályt könnyű szerrel, és foganattal megtámadhatták volna. Egyéberánt, ha a' Hadi Miniszter több energiával bírna, ilyen dolgok nem történnének. Terceira Hertzeg Katonáinak azon pillanattól fogva, midőn Saldanha Leiria-t megtámadta, munkálkodni kellett volna, nem pedig vesztegleni, mert így már most Dom Miguel, rendes seregének egy részét Éjszokról, és Alemtéjóból, Santarem felé mozdította, a' mi által 7000 fővel megerősödött, úgy, hogy noha a' közelébbi 3 tsatában, úgymint Leiriaiban, Torresnovasiban, és Pernesiben 3500 embert vesztett, még is most már 3500-zal több embere van, mint volt akkor, midőn Gróf Saldanha Leiria felé kiindult. Stubbs Tamás Generális, a' ki Terceira Hertzeg a' Commandórozásban felváltotta, igen jeles katonatiszt, 's kétség kívül több hadi talentommal bír, mint a' Hertzeg, a' katonák szeretik, és Gróf Saldanha val is bizodalmas lábön áll. Mivel azonban a' Hertzeg többnyire mindég sze-

rentsés vólt merészleteiben, és magát a' katonák eránt mindenkor nemesen, és férjfiasan viselte, nagyon sajnálják elmenetelét. Az ellenség f. h. 2-kán szándékozott Santarem ből kitakarodni, 's hogy mozdulását palástolja, Pernes felé indult: azomban mivel a' Galegási út záratlan vólt, erre vette útját, 's már 3 kán reggel az Abranteszi úton vólt, a' hol Bacon Brigadéros Generális, kis számú lovassággal megjelent, 's visszavonulásra kényszerítette. Itt attól tartottak a' Miguelisták, hogy majd se előre, se hátra nem mehetnek, azért is eltökélték az egész Santaremig való visszaterést, Bacon mindenütt nyomban követte, míg meg nem győződött a' felől, hogy a' Tájön nem akarnak keresztül menni. Ekkor néhány katonát őrizetül őtt hagyott, maga pedig (Bacon) Pernesbe lovagolt, hogy Gróf Saldanha-t értesítse az ellenség marsáról. Ez alatt semmi mozdulat sem történt, 's a' gyönyörű alkalom, melly szerint Santarem öszveköttetését, hol örül tsak mintegy 2000 katona maradt vólt elronthatták volna, szépen elszalasztatott. A' Brigadéros Generális egy osztály lovasságot még is magával vitt az ellenség helyzetének kikémlélésére. Nem sokára érintésbe jött az elősereggel, ezt megtámadta, és megszalasztotta. Meg nem lehet fogni, hogyan vesztegelhetett azután ez a' győzedelmes kis osztály, 's miért nem ütött a' védetlen Santaremra? hanem ha az által mentjük ki ezen gondatlan tseledetet, hogy Terceira Hertzeg éppen akkor tette le a' Commandót. Így hát az ellenség ismét Santarem ban van, a' hol az eleség úgy annyira megfogyott, hogy vagy ált kell mennie a' Tájön, vagy hadakoznia, noha erre nehezen adja magát. Gróf Saldanha, mint mondatik, kevés idő múlva el kez-

di a' megtámadást, a' mi ha meglörté-
nik, az ellenség éjszak felé huzódik,
's ott egy más sereggel egyesülvén,
Coimbrának fordul. Innen 3 tól fog-
va 2000 legény a' főszállás felé masé-
rozott, 500 pedig Setubálba. Mint-
egy 850 Belgával 2 gőzhajó a' napok-
ban érkezett meg, úgy szinte 700 Mi-
guelisták, kik a' Pernesi ütközet alatt
elfogattak. Gróf Saldanha a' Per-
nesi ütközetről tett tudósításában, a'
maga részéről csak 3 halottat említ, —
a' mi nem igaz: mert a' Pedristák 190
—200 halottat és sebesültet számlálnak,
az alatt míg az ellenség a' 800 foglyon
kívül 500-at vesztett. Igen hihető, hogy
Tercaira Hertzegnek elmenetele mel-
lett is, ha egyébberánt a' Pedristák
férjfiisan munkálódnak, Dom Miguel
nem sokára kényszerített fog az Or-
szágot oda hagyni.

SPANYOL ORSZÁG.

(Memorial des Pyrénées.) Nehány
naptól fogva Jacától 2 órányira 4000
Carlita érkezett meg. Ezen városnak
igazgatója a' kapukat bérakatta, kivé-
vén a' Citadelle nevű kaput. 13 kán
a' parasztok fegyvert fogtak az Insur-
gensnek ellen, és így reményleni lehe-
tett, hogy Jacába bé nem nyomúlnak,
hová 1000 főből álló Királyi katonákat
vártak. Valdes, és Butron Generá-
lisok Tolosában vagynak, 's rendsza-
básokat tesznek az öszveköttetés hely-
re állítására. Segastibalza, a' Car-
listai résznek egyik Feje, a' Vitta-
ria felé vivő úton lesben áll. Valdes
General parantsolatjának erejénél fog-
va ideig óráig meg vagy on tiltva az
egész Provintziában fegyvereket készí-
teni. Azon faluk, mellyekben valamel-
lyik Kurír feltartóztatik, most felelet
teher alá vagynak vetve, 's minden fel-
tartóztatás alkalmával 4000 Durot tar-
toznak fizetni.

Febr. 11-kén Madridban Juan Lo-
pez Solozarno, Santa Cruz ne-
vezet alatt esmeretes, hajdan a' Királyi
Szabadosoknál Granatéros, halálra ítélt-
tetett. A' per folyamata alatt kisült,
hogy egy fiatal könyvnyomtatót orozva
megölt, és a' lázzadásban nagy részt
vett. A' többi halálra ítélt 73 Kir. sza-
badost, a' Miniszterek száműzni akar-
ják a' Philippini szigetekbe.

(Indicateur de Bordeaux.) Bayon-
ne Febr. 20 kán. A' Navarrai Vice Ki-
rály következő Decretumot botsá-
tott közre: „Minden Atyáknak, kik-
nek fajok a' Kormány ellen fegyvert fo-
gott, ha ezeket 8 nap alatt fegyver le-
rakásra nem bírják, jószágaik behúzat-
tassanak“. Kik a' Navarrai caractert
esmérik, azt mondják, hogy ez a' De-
cretum koránt sem fogja a' reménylett
sikert eszközteni, sőt inkább nagyobb
elkeseredést szülend. Amor Oberster,
a' ki lovasságával, 's egy tsapat gya-
logságával Estellában állott, 1600
Insurgens által ott megtámadtatott, és
már kevésbe is mult, hogy ez utóbbiak
a' Városba bé nem rontottak, midőn az
Oberster öszveszedvén erejét, az ellen-
séget szerentsésen visszaverte, és meg-
szalasztotta, hátra hagyván a' szaladók
fegyvereiket, bútoryokat, 's a' t.

HELVÉTZIA.

Zürich Febr. 26-kán A' nevelésre
ügyelő Tanáts azon deákoknak dolgo-
kat vette fel, kik a' Savoyeni láz-
adásban részt vettek, 's kinyilatkozta-
ta, hogy az említett deákok megbünte-
tése, nem ötlet, hanem a' Kormány ta-
nátsot illeti. Ennek következésében a'
Zürichi Kormány által, a' kérdésben
lévő deákoknak, az oskolából való kizá-
rások elhatároztatott. Hivatalosan a-
zomban még semmi sem tudatik, 's a'
határozat végrehajtására sintsenek ren-
delések téve.

N A G Y B R I T A N N I A.

Az Alsóház Febr. 21-kén tartott ülésében, midőn arról volt szó, hogy kellene a' sok nemű adózásokat leg-
 tzélerányosabban elintézni, Cobbet
 azt nyilatkoztatá, hogy semmi Reduc-
 tiók nem használnak, ha tsak az 1792-
 ki Finantzialis állapot helyre nem ho-
 zatik: pedig ennek elérése végett a'
 Nemzeti adósság megkevesítése szüksé-
 ges. Evans Oberster ebben a' tekintet-
 ben a' Miniszterek részére szóllott,
 — G o b i n s o n hasonlóképpen: mind
 a' kettőnek a' volt a' véleménye, a' mi
 Lord Althorpnak, hogy tudniillik az
 adónak azon nemét kell leszállítani,
 melly után ne tsak a' földművelők, ha-
 nem a' kereskedők, és mesteremberek
 is böldögüljanak. O'Connell Cobbet
 tel tartott, 's a' Nemzeti adósság meg-
 kevesítését tartotta fő gyógyszernek az
 Ország sebjére. Az úgy nevezett Nem-
 zeti hűség úgymond a' Hitelezők eránt
 nem egyéb, mint Nemzeti igazságtal-
 lanság az Ország eránt. Peel azon ja-
 vallat mellé állott, melly szerént az ab-
 lakadó helyett azok törültessenek el,
 mellyek a' népet legjobban nyomják,
 ellenben O'Connell javallatjára így
 felelt: „Szívenaból örvendek, hogy a'
 tisztelt Ur (O'Connell) politikai vélemé-
 nyét olly őszintén kimondotta, majd ha
 az Angoly és Irland közötti Unió felfüg-
 gesztésére kerül a' sor, már tudni fog-
 juk, minő principiumot kell követnünk.
 Ó ti! kiknek Irlandban pénzetek, vagy
 más jószágotok van le téve, tanuljátok
 meg, mit várhattok annak az Urnak
 emberségétől, a' ki legnagyobb befo-
 lyással bírna, ha a' Népfjedelemség Ir-
 landban helyre állana? (zajos — sokáig
 tartó taps) azután O'Connell felé for-
 dúlván, így szóllott: köszönöm zsidó,
 hogy ezt a' szót kimondád (ez tzélzás
 Shakespeare Velentzei Kereskedő-
 jére) ekkor új katzaj támadt. Azután

szavazásra kelvén a' dolog, — Cob-
 betnek javallatja félre vette.

B É T S.

A' Fő Méltóságú Magyar Kir. Ud-
 vari Cancellaria méltóztatott Viletz
 Ignácz Urat, eddig Udv. Accessistát Ud-
 vari Registránsnak és G á s z n e r Moritz
 Urat, eddig Practicanst Udvari Acces-
 sistának kinevezni.

MAGYAR ÉS ERDÉLY ORSZÁG.

P o ' s o n Febr. 28 kán. Kerületi ta-
 nátskozás alá került a' Vásári Törvény-
 székekről szólló tikkely: azután fel-
 olvastattak az Izenetek a' sokszor em-
 lített 3 rendbéli Felírási Javallatban.
 Olvastatott továbbá a' peres Felek E-
 gyeztetőit illető tikkely a' Kiküldötség-
 nek magyarázatjával együtt. A' Tör-
 vényszüneti napokra nézve az volna a'
 Ts. Kk és Rk kívánságok, hogy a' Sz.
 Mártonyi Nov. 20 tól Sz. Tamás nap-
 jáig, a' Vízkereszt Szünnapok pedig
 Jan. 7-től kezdődjenek, ellenben a' kis-
 sebbek, úgymint a' Farsangiak, és Pün-
 kösd hetibe esők, egészen szünjenek
 meg. Továbbá, — a' Szent Székeknél,
 Sz. Kir. Városoknál, Kerületeknél, (ide
 nem értvén a' Hajdú Városokat,) és
 minden rendes Törvénszékekkel bíró
 Közönségeknél a' Törvény szünnapok
 törültessenek el, a' nagy hetet, és a'
 rendes Ünnepek napokat kivévén; — vég-
 re — hogy a' Királyi és Banalis Tábla
 Országgyűlés alatt is vizsgálhasson mind
 polgári, mind büntető Pereket.

D é v a (Hunyadban) Febr. 6-dikán
 tartaték a' Megye RRnek közgyűlése 's
 a' Főispánnak a' tiszti székebe ünne-
 pies iktatása. Beiktató biztos az új Fő-
 ispán Urnak testvére, 's a' Főispáni hí-
 vatalban e' Megyénél előzője most pe-
 dig Kir. Tábla elnök N o p c s a Elek
 Ur volt. Jeles hazafi beszédek után az
 új tiszték is letevék hivatali hiteket.

Főbirák: Bálint Sámuel, K. Tan. Váradí József, Lukács József; alispánok; Mákra Antal, Benedikti Sámuel, Csulai Lajos; Kir. adótárnokok: Barcsai Ádám; Bálint Ábrahám, Bodó Dávid; és főjegyző. Morá János Urak. Kakuksi Elek Ur a' Megyei választáson kívül felsőbb helyről kinevezett aljegyző megnyert hivatalát csak helyettesen fogadja el. Melly hivatalra új választás törtévé, harmad magával ugyan csak szózatok többségét nyere. Szép dítséretére szolgál Hunyad közgyűléseinek a' példás egyetértés, a' Kir. határozatok illő tisztelésével egyesült törvényekhez ragaszkodás 's azon politikai vallás, mellynek haza, király, és törvénylegszenlebb háromsága. (Erd. Hir.)

Tekintetes Ns Zabolts Vármegyéből,
Szent Mihály Helységéből.

Az értelem szélerányos fejlődését, erkölts formálódását, 's nemesedését, és így a' Haza értelmes, és tiszta érzesű Polgárinak nevedését, önként való díjjok, 's adományok által elő mozditani, valóságos nemes telt; és mivel az ilyen egyes helyen történt áldozat által, a' sok illy részektől álló nagyegésznek a' Hazának virágzása eszközöltetik, — ezért az egész Haza színe előtt is nyilvános köszönetet tenni édes köteleesség.

Ezt kívánják ez úttal tellyesíteni Helységünk Elöljárói egész Közönségünk nevében kegyes földes Urunk Méltóságos Gróf Desseffy József, és sok virtusokkal ékeskedő Hitvese Méltóságos Gróf Sztray Eleonóra Ö Nagyságok eránt azon példás kegyességekért, melly szerént Ref. Oskoláinknak jobb jobb lábra kelését, és azokban, ez előtt nem tanított több hasznos dolgoknak taníttatását örömmel értvén, méltóztattak azon igazán Atyai és Anyai szívből származó kegyes ajánlá-

sokat, ki nyilatkoztatni, hogy ennek utánna minden közönséges vizsgáltság (examen) alkalmával, mind a' Fiú, mind a' Leány oskolából harmintz, és így öszvesen hatvan magokat Oskolába való szorgalmatos járás tudományokba való előmenetel, és jó erkölts által megkülömböztetett gyermekeket bizonyos díjjal fognak megjutalmaztatni, és ebéli kegyes ajánlásokat, a' közelebbi köz vizsgáltság után tellyesíteni már valóba méltóztattak is, midőn minden Oskolabeli gyermekeket udvarokba kívánván, 's ott a' díjjak el vételére ki jelett Fiú, és Leány gyermekek, a' többiek közt kisebb kört formálván: — elébb a' Méltóságos Grófintézte mindnyájokhoz Atyai intését, eleikbe terjesztvén mi szélja légyen a' díjjak osztogatásában; — erre következett a' különböző jutalmak ki osztogatása, mellynek vége lévén a' fiú gyermekek között az első, helyes elő adással köszönte meg a' méltóságos Jótévknek kegyességeket; végre pedig Predikátorunk Tiszteletes Borsányi János Ur fordult mind a' díjjat nyert, mind a' több gyermekekhez szélerányos intéssel, serkentéssel. — Éljenek az ilyen Ns szívű Pártfogók! maradjon Nevek örök áldásba.

J E L E N T É S.

A' Magyar Tudós Társasághoz járult újabb segedelmekről.

Míg a' felvettrend szerint, az Igazgatóság' üléséből több hazafiúi ajánlat eléadatnék, köz hirré tétetik ezennel:

1. Hogy Ittebei Kiss Antal, M. Kir. Udvarnok, több Ns Vármegye Táblabírája, Szent-Györgyön Augustus 1 sőjén 1855-ban költ kötelezvénye szerint, azon nap ólta, a' m. t. társaság' pénzalapja' nevelése végett, évenként 100 pengő forintnak befizetését ajánlotta.

2. Kovács János, a' társaságnak tiszteleti tagja, V-dik Ferdinand ifjabb

Király Ő Felségének egykor a' magyar nyelvben és literaturában tanítója, M. Gróf Teleki Jó'sef M. Kir. Udv. Tanácsos és Referendarius, Ns Szabolts Vármegyei Főispán 's magyar tudós társasági Elölülő Urnak, Bétsben Febr. 15-kén 1854-ben, alapítványul, 1000 pengő forintot adott által. Febr. 27d. 1854.

Döbrentei Gábor m. k. titoknok.

A' magyar nemzeti Museum gyarapodásai.

Ketskeméti lakos Nemes Szarka Sámuel 1853 Juliusában 3 darab pénzzel gazdagította a' magyar nemzeti Museumot, ugymint 1-ör Leopold Austriai Hertzegnek 18. mariást nyomó, 300 esztendősz ezüsttallérjával. 2, egy 400 esztendősz Velentzei petákkal. 3, a' Dávid és Jonathán közt kötött egyezés réz emlékpénzével.

Felső Kubini és Nagy Olaszi Tek. Kubinyi Ferentz Ur, több Vármegye Tábla-, és Tek. Nógrád Megyének Főszolgabírája, a' természeti ritkaságok' fáradhatatlan kedvelője, és a' magyar régiségek tudós búvárja, 1854 első havában a' m. n. Muzeumot egy faragására nézve remek szépségű rézpénzzel ajándékozta meg; mellyet a' tiszt. Ur a' német természet tudósok mult Sept. Boroszlói gyűlésében diszjelül kapott. A' legszebb rézből készült pénznek karimája magos, nagyságú tallérnyi, felírása a' karimán felül: *Versammlung der Deutschen Naturforscher und Aerzte im September 1853*; középen: *Breslau den wilkommenen Gaesten*. A' tulsó felén Boroszló régi gothus stilben épült városháza; alól:

Rathhaus zu Breslau; legalól: G. Loos dir C. Pfeiffer. fec.

Tekint. Barthodeiszki Pál Ur, Sopron, és több Vármegye Táblabírája f. hónapban a' nemzeti Muzeumot egy, arannyal öszvefoglalt gyönyörű szelentzével gyarapította. Nevezetes, hogy az agát-kő, mellyből faragva van, Somogy Vármegyében találtatott; ez egészen átlátszó, finomul pallérozott, és rajta több kis geniusok vagynak kimeszve.

közli Halitzky Antal, a' m. n. Muzeum első örje.

Kassán Febr. 12 kén e' világból kimúlt d' Este Victor a' Bold. Szüz. Szepesi Apátura, a' Prágai és Goritai tudós Társaságok' tagja. Negyven esztendeig tanította ez Academiában a' természettudományt. Kik tanítványai valának, ditsérik ügyességét az experimentumok' mutatásában. Nevendéke és tanítványa Gr. Andrássy György háladatosan ápolgatója agg korában. A' boldogult emlegeté, hogy midőn II Jó'sef Tsászár az Academiát megkérdezte, fejtené meg, miképen gyarapodhatnának a' tudományok hazánkban, ő egyedül úgy nyilatkoztatta ki vélekedését: hogy élő nyelven tanittassanak a' tudományok.

A' Pénz folyamat Mártzius' 6 dikán; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 97 11/16
Az 1820-béli sorsosok: 202 1/6
Az 1821-béli hasonlók: 157 7/10
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 56 5/8 for. keltek, mind Conv. Bank - Aktziák keltek — — for. ton Conv. Pénzben.